

RÁBSKÉ noviny

64

2025

140 let SDH Rabí

čtvrtletník pro Rabí, Bojanovice a Čepice | 20. říjen 2025

město
RABÍ

Obsah

3-4	Informace z radnice
5	Konec turistické sezóny
6-7	Rozvoj MŠ
8-9	140 let SDH Rabí
10-11	Závod hasičské všestrannosti a brannosti
12-13	Achylka Cup 2025
14	Soutěž Vesnice roku
15	FK Budětice
16	Ruinfest 2025
17	Děni u sousedů v Buděticích
18-19	Okrsková soutěž v Buděticích
20-21	Setkání harmonikářů v Čepicích
22	Vitání léta v Rabí
23	Trojhradí
24-26	Divadlo Čepidlo
26	Dětský den v Čepicích
27	KMH Bojanovice na Orlíku
28-29	Odhalení plakety v Čepicích
30-32	DĚNÍ OBRAZEM
33	Usnesení zastupitelstva
34	Kalendář akcí

Máme za sebou léto velkých čísel a rekordů. První padl hned z kraje července v Čepicích—tamní sraz harmonikářů navštívilo 300 lidí, až nestačily stany. Vzhledem k tomu, že příští rok tuto výjimečnou akci čeká jubileum 40 let své existence, z toho 15 let v Čepicích, dá se předpokládat, že rekord bude překonán.

Další dechberoucí číslo bylo pokořeno v srpnu, kdy rábský sbor dobrovolných hasičů zapsal 140 let od svého založení. V ten samý den si navíc u sousedů v Buděticích připomínali 200 let od narození tamního rodáka Jakuba Pinkase.

Velká čísla přinesla i letošní turistická sezóna, která byla tak trochu jiná než ty předchozí. Návštěvníkům Rabí jsme nabídli novou službu—profesionální infocentrum, které prošlo opravdu pořádnou zatěžkávací zkouškou. Během šesti měsíců provozu a 124 otevíracích dní do IC zavítalo přes 6 tisíc turistů, 2 tisíce z nich zašlo i do našich expozic a více jak 800 požádalo o informaci. To je oproti předchozím letům téměř dvacetinásobný nárůst. K tomu všemu naši parkovištníci obsloužili 6 tisíc aut.

Za velkými čísly je ale i spousta práce, energie, vyčerpání a nestíhání dalších věcí. Tato velká čísla stojí i za tím, proč se k vám aktuální číslo novin dostává s měsíčním zpožděním. Léto bylo opravdu nabitě velkými, převelkými čísly. Naštěstí je tu podzim, zlaté listí, lezavo. Prostě přesně to počasí, které nás svádí k tomu si sednout v tlustých fuseklích na gauč nebo někam do kavárny—třeba do té naší nové—dát si kávu, svařák nebo horkou čokoládu a hodit chill. Všichni si to po tom letním výkonu zasloužíme. Naštěstí se nám dny zkracují a nic jiného než odpočívat nám nezbyvá. Zasloužíme si to. Musíme se pořádně nadechnout na ten mazec, který nás po Novém roce čeká. Tím se s vámi na čas loučíme a další číslo očekávejte až po Vánocích. Bude klidné a uklidňující, bez velkých čísel, plné pohody, nostalgie a sentimentu. Osobně se už nemůžu dočkat.

Tereza Freidingerová, šéfredaktorka RN

město
RABÍ

Rábská kašna je zase kašna. Po letech v ní opět teče voda

Kašna k rábskému náměstíčku patří už více než 170 let. V posledních letech ale místo osvěžení nabízela spíš dobrodružství pro malé horolezce a prostor pro odpadky. Teď je z ní znovu důstojná dominanta, která přitahuje pozornost místních i turistů—a to i díky tomu, že její obnova byla plně financována z parkovného, které u nás turisté platí. Peníze od návštěvníků tak vracíme zpět do veřejného prostoru, aby se u nás všichni cítili příjemně a rádi se vraceli.

Kašna na náměstíčku v Rabí je s jeho životem neodmyslitelně spojená—nejen symbolicky, ale i prakticky. V kronice obce se na str. 17 dočteme: „Za měšťanosky Vojt, Šmrhy r. 1851 opravován kostel sv. Jana a hřbitovní zeď i postavena na náměstí kamenná kašna a vedena do ní voda ze studnice na 'Oboře'“.

Ještě před nedávnem jsme ji jako děti využívali po celý rok jako zákoutí her a schovávaček. Pamatujeme si ji jako betonové místo bez vody, které obec využívala k pálení spadlého podzimního listí.

Před mnoha lety dostala kašna dřevěnou korunu, na které sedávali návštěvníci hradu. Uvnitř kašny jsme dokonce chovaly závojnátky. To všechno však již vzal čas.

Loni jsme zahájili úpravu koruny, která je tvořena dvěma vrstvami ručně opracované mrákotínské žuly. Letos jsme dokončili instalaci chrliče, který dodává kašně její krásu a upravuje koloběh vody. Aby byl výsledek dokonalý, zbývá na míse chrliče vyrobit kovový prstenec, který usměrní tok vody, aby nestékala tak, jak nemá.

Na náročnou opravu se podílel kamenosochař pan Řezníček mladší se svým otcem. Celá úprava přišla na 592 tisíc korun a byla hrazena kompletně z vlastních prostředků města, konkrétně z loňského příjmu z parkovného.

Kašna již neslouží svému původnímu účelu, kterým bylo poskytnout pitnou vodu pro domy, které postrádaly studny. Konečně tak doplňuje veřejné místo, kterým je náměstíčko v Rabí, a přináší radost místním i návštěvníkům, kteří si mohou tuto dominantu vychutnat v celé její kráse.

Miroslav Kraucher (starosta)

Kaplička v Čepicích má novou „čepici“

Raději upustíme od hravých analogií a jdeme rovnou k věci—oprava kapličky v Čepicích byla totiž záležitostí opravdu vážnou. Na konci srpna jsme dokončili zásadní zásah na této historické stavbě. Krov byl silně poškozen hnilobou a v této souvislosti hrozilo zřícení věže, která u své základny postrádala únosnou oporu křížové vazby. Vlivem těchto okolností bylo nezbytné krov kompletně vyměnit.

Plánovali jsme tuto opravu několik let, ale její vysoká nákladnost a vytíženost potenciálních dodavatelů posouvaly realizaci až do letošního roku. Na akci jsme čerpali dotaci z Plzeňského kraje ve výši 295 tisíc korun, z celkových 650 tisíc korun potřebných na opravu.

Velkou pomocí při návratu kapličky k původní podobě byla archivní fotografie, která nám umožnila přiblížit dominantu stavby—věžičku—jejímu původnímu tvaru. Věž od křížové základny až po vrchol křížku měří úctyhodných 8,2 metru, z toho samotná střecha věžičky od římsy k vrcholu má délku 4 metry.

Zajímavostí je, že původní věž byla demontována pomocí jeřábu a převezena do tesařské dílny v Sušici. Těsně před cílem se však rozlomila na dvě části a skončila na vozovce. Tesaři tak měli reálnou možnost přesvědčit se o jejím chatrném stavu.

Díky této opravě se kaplička v Čepicích opět stala bezpečnou a krásnou dominantu obce, která si uchová svou historickou hodnotu pro další generace.

smysl.

Miroslav Kraucher (starosta)

IC: Sezóna zakončena

6000

návštěvníků

z toho 1 500 dětí

33 %

zavítalo do
expozice muzea
a sokolnictví

více jak
800

poskytnutých
informací

820 000

zobrazení profilu
za sezónu

v průměru
137 000

zobrazení profilu
za měsíc

rekordní
návštěvnost
sociálních sítí

celkem

124 dní

otevřeno od 18. dubna do 26. října 2025

Kateřina Zahradnická: Den v íčku

Někdy si ani neuvědomujeme, jak důležité jsou malé okamžiky. Několik dní v informačním centru mě naučily, že každá otázka turistů, každý úsměv a každý dotaz má svůj význam.

Každý den začínal podobně—doplněním letáků, přípravou kávovaru, doplněním zboží a nakonec otevřením dveří. Právě tento okamžik vždy ukázal, jak hektické dopoledne bude. Vcházeli chvátající turisté, kteří chtěli stihnout všechno, co Rabí a okolí nabízí, šťastní důchodci, vracející se na místo svých hezkých vzpomínek, i zvědavé děti.

Potřeby návštěvníků byly rozmanité—někdo se ptal na cestu do muzea, jiný sháněl vizitky, kávu nebo pohlednice. A někteří byli nejvděčnější, když si mohli prostě jen dojít na toaletu. Ano, i turisté jsou lidé a mají své priority.

Naším cílem bylo vždy poskytnout maximum informací—nejen odpovědět na to, na co se lidé ptali, ale poskytnout i ty informace, které ani nevědí, že chtějí znát. Rozsah dotazů byl široký: od klasických, jako kde se dá dobře najíst nebo kam s dětmi na hřiště, až po ty neobvyklé—zda se dá koupat v kašně, kolik hrobů má židovský hřbitov, proč je cesta na hrad do kopce, jak daleko je 450 m nebo jestli je dovoleno přespát na lavičkách.

Den v informačním centru končí stejně jako začal—zavřením dveří. Ale pokaždé odcházím s pocitem, že jsem byla alespoň malou součástí cesty někoho jiného. Většinou si turisté odváželi nejen mapku a suvenýr, ale i úsměv a dobrou náladu. A to je na této práci nejhezčí. I ten nejobyčejnější den má smysl.

Naše školka roste a kvete. Díky dotacím a podpoře města se děti těší z nových prostor a zahrady

V naší mateřské škole se snažíme neustále vylepšovat prostředí, aby se u nás děti cítily co nejlépe a mohly si užívat radostné a podnětné chvíle. S pomocí různých dotací a podporou města se nám v posledním roce podařilo uskutečnit několik krásných změn. Mezi nejvýraznější patří nová školní zahrada a nové vytápění.

Na konci roku 2024 jsme jako školka požádali o e-dotaci Plzeňského kraje na úpravu školní zahrady a uspěli. Získali jsme 100 tisíc Kč. Podařilo se nám vybudovat nové ohniště, tři vyvýšené záhony a lavičky z akátového dřeva—jednu napevno zabetonovanou do země a druhou přenosnou. Zahrada se tak stala dalším příjemným místem, kde se děti i dospělí mohou setkávat a společně trávit čas.

V letošním roce jsme mohli v rozvoji zahrady pokračovat dál díky dotaci SZIF (Státní zemědělský intervenční fond) ve výši 498 tisíc Kč. Z ní jsme 318 tisíc využili na obnovu prostranství, postavili jsme dřevěný altán, akátový houpací chodníček, dřevěný domeček s políčkami, nové zakrytí pískoviště a věž s klouzačkou, která se okamžitě stala oblíbeným místem pro dětské hry. Zbylých 180 tisíc bylo určeno na vybavení školní obědové výdejny—máme novou kuchyňskou linku s indukční deskou, potravinovou skříň, dřez s pákovou baterií, lednici s mrazáčkem a další nezbytnosti.

Naše školka měla také velké štěstí, že město Rabí v loňském roce získalo ocenění fialová stuha v krajském kole soutěže Vesnice roku 2024. Ta zafinancovala významnou část kompletní rekonstrukce topení. Během letních prázdnin proběhly vrty na školní zahradě a instalace nových tepelných čerpadel i topných těles. Bylo to časově

náročné a do poslední chvíle jsme nevěděli, zda školku 1. září otevřeme v řádném termínu—ale díky obrovskému nasazení nás učitelek a pracovníků školky, tak našich kolegů z obce a dalších se to podařilo.

Velké poděkování patří městu Rabí, panu starostovi, Plzeňskému kraji, SZIF a všem, kteří nám pomohli tyto projekty uskutečnit. Většina změn byla financována z dotací, část jsme ale museli pokrýt také z vlastních zdrojů. Já osobně mám radost, že se mi podařilo všechny potřebné dotace obstarat a vyjednat tak, aby školka mohla čerpat co nejvíce prostředků. Největší odměnou je pro mě to, že všechny změny slouží hlavně našim dětem, které si mohou užívat krásné, bezpečné a inspirující prostředí.

Eva Mešinová (MŠ Rabí)

Nové vyvýšené záhony. Foto: Tereza Freidingerová

Naše školka—malý poklad Rabí

Město Rabí je zřizovatelem mateřské školy a tuto roli si hodlá udržet i do budoucna. O tom, jak velký přínos školka představuje pro pracující rodiče, není pochyb. Mateřská škola totiž není jen „hlídacím místem“ pro děti, jak se někdy mylně tvrdí. Předškolní vzdělávání je pro většinu dětí prvním skutečně velkým krokem do života—startovní čarou, která je připravuje na školní docházku i na další osobní rozvoj. Každý, kdo by si prolistoval školní vzdělávací plán, by jistě byl překvapen, kolik dovedností a znalostí si děti již v mateřské škole osvojují.

V letošním roce je do školky zapsáno 17 dětí, což je vzhledem k celkové kapacitě 20 míst velmi dobrá obsazenost. Školka nikdy neměla přísně vymezenou spádovost—v minulosti ji navštěvovaly i děti z Kejnic nebo Nezamyslic. Pamatuji si, že je na autobusové zastávce vyzvedával nepedagogický pracovník, aby je bezpečně dovedl do školky. Děti tak cestovaly samy, což je z dnešního pohledu téměř neuvěřitelné. I dnes však školku navštěvují děti ze širšího okolí Sušicka. Rodiče oceňují zejména domácí atmosféru, menší počet dětí ve třídě umožňující individuální přístup, využívání moderních vzdělávacích metod i výrazný důraz na environmentální výchovu spojenou s místním prostředím.

Historie mateřské školy v Rabí má své zajímavé etapy. V minulosti se ukázalo, že „moderní budova“ tehdejší školky byla až příliš rozlehlá, a proto našla nové využití jako bytový dům s 15 byty. Budova bývalé základní školy se pak přizpůsobila potřebám jednotřídní mateřské školy. Ta byla v některých obdobích natolik zaplněná, že se uvažovalo dokonce o nástavbě o jedno patro a návratu ke dvoutřídnímu uspořádání. S ohledem na demografické prognózy by to však dnes postrádalo smysl.

Město se přesto možností úprav objektu zabývalo. Již v roce 2016 vznikl projekt na přístavbu školky—prodloužení budovy o pět metrů, které by umožnilo lepší vnitřní uspořádání, zvýšení kapacity i zlepšení podmínek pro výuku a stravování. Tehdy byly náklady odhadovány na 8 milionů korun, dnes by částka přesáhla 15 milionů. V té době směřovaly státní dotace především do nových školek v rychle rostoucích satelitních obcích, a proto byla realizace bez výrazné vnější podpory prakticky nemožná.

To ovšem neznamená, že by školka ztrácela význam. Naopak. Přestože se přístavba vzdaluje a zůstává zatím jen vizí, péče o školku je pro město nadále prioritou. V malých obcích je mateřská škola skutečným pokladem—institucí, která obstála i v dobách populačních poklesů, a proto si zaslouží naši trvalou pozornost i podporu.

Naše paní ředitelka se letos velmi zasloužila o zásadní proměnu školní zahrady a kuchyně školní výdejny. Akce v hodnotě 498 tisíc korun byla podpořena dotací SZIF. Ani město nezahálelo—došlo k demontáži elektrických přímotopů a jejich náhradě teplovodním vytápěním s radiátory, které jsou napájeny tepelným čerpadlem země–voda. Tři vrty hluboké 120 metrů efektivně přenášejí energii a umožní významné úspory nákladů na provoz. Celková změna vytápění v hodnotě 1,5 milionu korun byla spolufinancována Plzeňským krajem částkou 0,9 milionu korun. K této dotaci nám významně pomohlo vítězství fialové stuh v soutěži Vesnice roku 2024, díky kterému jsme podle pravidel soutěže mohli čerpat maximální možnou výši příspěvku bez krácení vzhledem k počtu dalších žadatelů.

Miroslav Kraucher (starosta)

140 let SDH Rabí. Slavnostní průvod historický praporů a ocenění členů a členek

První srpnový víkend byl velmi významný pro náš sbor dobrovolných hasičů Rabí. Konaly se oslavy 140 let od jeho založení. V pátek 1. srpna 2025 byla v kulturním domě slavnostní výroční schůze, které se zúčastnili naši členové, zástupci okolních sborů, čestní hosté z OSH Klatovy, HZS Plzeňského kraje a zástupce Plzeňského kraje. Slavnostní schůzi zahájil Václav Hejpetr ml., minutou ticha uctil zesnulé kolegy hasiče a předal slovo starostovi sboru Petru Balcarovi, který zhodnotil činnost sboru za celých 140 let od založení. Hlavním bodem této schůze bylo předávání ocenění za zásluhy.

Samotné oslavy začaly v sobotu slavnostním průvodem praporů SDH okresu Klatovy. Průvod vycházel od kulturního domu, na náměstí u památníku uctil padlé položením věnce a pokračoval na fotbalové hřiště, kde byl připraven bohatý program.

Návštěvníci si zde mohli prohlédnout nepřeberné množství hasičské techniky sborů z celého kraje.

Program zahájily vystoupením mažoretky z Klatov. Následovaly dynamické ukázky práce SDH, vystoupili mladí hasiči ze Švihova a Rabí. Viděli jsme i kousek historie—naši chlapi předvedli požární útok s historickou stříkačkou tzv. „koňkou“. Nechybělo také vyprošťování osob z havarovaného vozu nebo ukázky domácího hašení hořícího oleje v pánvičce.

Po celou dobu akce hrála dechovka Otavanka. Tečkou za celými oslavami byla skupina Revival Gang, která zahrála v kulturním domě. Děkujeme všem pořadatelům, hostům a sponzorům. Bez Vás bychom takovou akci jen horko těžko zvládli.

Jana Marková (SDH Rabí)

Hasiči a hasičky uctili památku padlých ve světových válkách.
Foto: Tereza Freidingerová

Medaile a stužky za věrnost

10 let

Mirka Pinkasová, Adam Jonáš, Michal Marek, Jana Marková, Roman Vintr, Petr Balcar, Václav Marek, Stanislav Marek, Lukáš Fryje, Filip Vintr, Marie Jamrichová, Gabriela Marková, Václava Fryjová, Tomáš Labík, Radek Fryje, Kristýna Ostádalová, Jiří Tichánek, Jana Hozmanová

20 let

Miroslav Kraucher, Ludvík Brejcha, Stanislav Svatoš, Blanka Strolená, Jan Strolený, Pavel Strolený

30 let

Iveta Vintrová, Václav Pinkas

40 let

Karel Motyčák, Josef Kuba, Václav Hejpetr ml.

50 let

Josef Tauchen, Ludvík Löffelmann

Čestné uznání OSH Klatovy

Petr Balcar, Marie Jamrichová, Tomáš Labík, Jan Strolený, Pavel Strolený, Michal Marek, Gabriela Marková, Václava Fryjová, Radek Fryje, Kristýna Ostádalová, Jiří Tichánek

Medaile za příkladnou práci

Josef Tauchen, Blanka Strolená, Iveta Vintrová, Roman Vintr, Ludvík Brejcha, Stanislav Svatoš, Mirka Pinkasová

Medaile za zásluhy

Miroslav Kraucher, Václav Pinkas

Medaile za mimořádné zásluhy

Karel Motyčák

Čestné uznání SDH Rabí za aktivní a obětavou práci ve sboru

Vladimír Brejcha, Ivana Brejchová, Jana Marková, Jana Hozmanová, Adam Jonáš, Václav Marek, Stanislav Marek

Čestné uznání SH ČMS

Ludvík Löffelmann

SDH Rabí: Mladí hasiči opět v akci

Stejně jako každý rok v září začíná dětem škola, našim mladým hasičům začínají v září i pravidelné schůzky. V letošním roce jsme mezi sebe přivítali další nové členky a členy a všichni jsme se tak společně pustili do přípravy a tréninku na Závod hasičské všestrannosti a brannosti, který se tento rok konal 11. října v Bystřici nad Úhlavou.

Vzhledem k tomu, že jak děti, tak i vedoucí na jaře velmi bavila spolupráce s mladými hasiči a jejich vedoucí z SDH Kejnice, v naší spolupráci jsme se po vzájemné dohodě rozhodli pokračovat i nadále. A podařilo se nám složit hned tři družstva.

Ještě v pátek, poslední den před závodem, jsme pro děti připravili s pomocí několika maminek takový závod „nanečisto“, aby měly děti lepší představu o tom, jak závod probíhá.

V sobotu jsme vyrazili v 10 hodin dopoledne z hasičárny. Po příjezdu na místo jsme se museli prezentovat a také odevzdat kroniku, ve které musí být zaznamenáno splnění celoroční činnosti mladých hasičů, což je podmínkou pro účast na závodě. Pak už jsme mohli vyrazit na start.

První družstvo startovalo v 11:58 a další družstva startovala ve čtyřminutových rozestupech hned po sobě. Naše družstvo starších skončilo v soutěži na 35. místě z celkových 45 soutěžních družstev a družstvo mladších se umístilo na 30. místě z celkových 41 soutěžních družstev. Na to, že většina dětí běžela tento závod poprvé, si myslím, že se jim nevedlo vůbec špatně a musím je jen pochválit.

Poslední družstvo bylo složené z našich nejmenších, kde dvěma nejmladším závodnicím jsou teprve čtyři roky. Družstvo sice běželo mimo soutěž a nebylo hodnoce-

Soutěžní družstvo mladších SDH Rabí. Foto: Blanka Strolená

Nesoutěžní družstvo mladších SDH Rabí. Foto: Blanka Strolená

no, ale musím říct, že i jim to šlo skvěle. Navíc je super, že si děti mohly závod vyzkoušet a příští rok už pro ně nebude velkou neznámou.

Všem dětem moc gratuluji k výkonům a těším se na další schůzky, akce a soutěže, které nás tuhle sezónu ještě čekají. A děkuji také rodičům za aktivní spolupráci.

Blanka Strolená (SDH Rabí)

ZHVB: Bojanovické děti přivezly 10. místo, dorostenka nebodovaná

Druhá účast mladých hasičů v Závodě hasičské všestrannosti a brannosti přinesla hořkosladkou příchuť. Zatímco družstvu starších se podařil majstrštyk a hasičky svým výkonem uzavřely top ten, dorostenka Kája ani napodruhé nedosáhla na klasifikovaný výkon, a to ani navzdory pouze jednomu jedinému trestnému bodu. Naopak k radosti všech bodovala bojanovická kronika KMH, která byla vyhodnocena jako jedna z deseti nejlepších.

S úderem školního roku se v Bojanovicích makalo. Napnulo se lano mezi lípy na návsi, z jedné ze zahrad se udělala improvizovaná střelnice. Ves se proměnila v dvou a půl kilometrový cvičný okruh. Na trénink padl jeden tisíc diabol a několik dřevěných nástřelových špaříků už muselo projít komínem.

Vrcholem příprav byl závod nanečisto, který se běžel v neděli 5. října. Zrovna lilo jako z konve, ale v duchu hesla těžko na cvičišti, lehký na bojišti se do toho všichni dali. Dokonce jsme si vyrobili i závodní karty identické těm, se kterými se běhá naostro.

Děšť, neděšť, vyběhlo se. Promáčené bylo všechno. Boty, oblečení, závodní karty. Materiály k disciplínám jsme sušili ještě hodiny. Ale vyplatilo se.

O týden později nasedla ryze dívčí výprava do „naší“ hasičské dodávky, nahodila waze a vyjela směr Bystřice. Největším dobrodružstvím těchto expedic je cíl—nikdy nevíte, kde je. Za značkou hostící obce začnete mžourat a hledat červené dodávky nebo alespoň nápis „tudy k nám“. Naštěstí tam byl. Ultra nenápadná cedulička „soutěž“ nás navedla ke startu a intuice k registraci. Pak už to šlo ráz na ráz.

Fotka, odevzdání kroniky, palačinky, vyzvednout si čas startu, další fotka, rozcvička, ještě jedna palačinka, napít, start. A potom čekat, jak se holkám povede.

První běželo družstvo starších ve složení Lucka, Terka, Maky, Áňa a Kiki. Stojíte, hypnotizujete cílovou zatáčku, na trať nesmíte, a tak alespoň neustále kontrolujete hodinky a říkáte si „už běží xy minut“. Sice to nemá žádný vliv na výsledek, ale čekajícím to pomáhá. A pak prolétly cílem. Výsledky byly aktualizované průběžně, takže hned věděly, že jsou deváté. O to napínavější byl závěr závodu. Holky čekaly na výsledek každého týmu a věřily, že už níž nespadnou. Nakonec braly desáté místo. Oproti loňsku zlepšení o šest míst.

O hodinu později se na start postavila i naše dorostenka Kája. Nejstatečnější z nejstatečnějších, první mezi dorostenci, s buzolou okolo krku a vlasy pevně svázanými do copánků. Sotva vyběhla, už byla v cíli, a to s jednou jedinou trestnou minutou za střelbu. Bohužel se jí nepodařilo najít azimuty a za zkrácení trasy byla diskvalifikovaná. Nepodařilo se to šesti z dvaceti dorostenců. Ale teď už víme, že má hledat nasprejovaná kolečka v rozfoukaném listí, tak příště to určitě dá levou zadní.

Tereza Freidingerová (SDH Bojanovice)

ONLINE KRONIKA
KOLEKTIVU MLADÝCH HASIČŮ
SDH BOJANOVICE

Přišli, překopli a vyhráli. Nováček Hrádek u Sušice vítězem 18. ročníku Achylka Cupu.

Babí léto v Bojanovicích patří nohejbalu, napětí a adrenalinu, a že ho letos bylo. Na 18. ročníku Achylka Cupu se v sobotu 6. září utkalo šest týmů dospělých a dva dětské. Přijeli hráči a hráčky z Budčtic, Střelských Hoštic, Hrádku u Sušice a domácí Bojanovice. A právě nováček z Hrádku překvapil—po napínavém klání si odvezl putovní pohár, který Bojanovickým znovu unikl.

Opravdoví nohejbaloví nadšenci se poznají hned. Nastoupí ke hře i na asfaltu, který připomíná kluziště, nevadí jim louže a ani vlašný start—na Achylka Cup dorazili jenom samí nohejbaloví nadšenci.

Sobotní ráno bylo chladné a po pátečním slejváku urousané. Tak urousané, že po zdejší návsi nebyl pohyb bezpečný ani v kanadách. Ale síť byla napnutá, gril rozpálen, sud naražen. A tak hráči protáhli muskulaturu a šli na to.

Pod dohledem přísného, ale přesného rozhodčího—jedenáctiletého Martina, odehrály dospělé týmy patnáct zápasů. Nechyběla ani paralyzující, nebo až polarizující dramata. Tím největším bylo „derby“ týmů Bojanovice a Našrot—také z Bojanovic, které rozhodl až třetí set v těsném skóre 9:10.

Infarktové klání předvedli hoši z Našrot i s hostujícími Budčticemi—ty měly jako jediné ve svém kádru ženu. Dav řval, až v posledním balónu doslova oněměl. I cvrčka by bylo slyšet. V třísetovém mači podlehl Našrot 7:10, 10:9, 9:10. V konečném součtu ale brali stříbro a Budčtice nechali hluboko pod sebou na pátém místě.

Pomyslné zlato padlo na kopačky týmu z Hrádku u Sušice. Míra, Pavel a Pepa dorazili poprvé. „Viděl jsem plakát u pekaře ve vývěsce v Sušici,“ prozradil Míra, energický a stále se usmívající šedesátník. Vítězství nebylo

Putovní pohár SDH Bojanovice.

hlavní motivací, proč vyrazit do Bojanovic. Přitáhla je láska ke hře. „Nohejbal mě baví, chtěl jsem si zakopat. Mě už netrápí, jestli budu první, nebo ne,“ zaníceně vypráví, ale druhým dechem dodává, že poslední by také být nechtěl. „Snažíme se to nějak plácát a nějakým způsobem to přendat. A je vidět, že jsme to přendali vždy o jednu víc než soupeř,“ prozradil vítěznou taktiku kapitán.

Pínovci—jak si tým z Hrádku říkal—vyhráli s přehledem. Jeden soupeř je ale pořádně potrápil, připustil Míra: „Nejhůř se nám hrálo proti těm mladíkům z Hoštice.“ Disciplinovaná, ofensivní a divácky atraktivní hra Hoštických potrápila kde koho. Přesto nakonec zkušenosti převážily nad dravostí a Hoštice skončily třetí.

Tým Bojanovice—matador turnaje, jehož kapitánem je hlavní organizátor, se umístil čtvrtý a na posledním

místě skončili hráči z družstva 3M, také z Bojanovic.

Poprvé turnaj zapsal i dětskou kategorii a zapojil nastupující generaci. Že jde o silnou tradici ukazuje i fakt, že nejmladší hráč se narodil až deset let po prvním ročníku. Utkala se dvě družstva dětí sestávající se z místních mladých hasičů a hasiček s výsledkem děleného prvního místa. Místo pohárů si děti odnesly sladké melouny.

Putovní pohár po šňůře Čimic jde nejdál ve své historii—až do Hrádku u Sušice. „Rádi bychom přijeli příští rok obhajovat, jestli nás pozvou,“ prozradil kapitán Hrádku. V Bojanovicích se jim líbilo. „Kdyby to tady stálo za prd, tak už se balíme a jsme střízliví,“ s upřímností přiznal. „Mám ale tady z toho dobrý pocit. Je tady dobrá parta, pivo bylo dobré, bylo co k jídlu a vyšlo počasí,“ vystavil Míra pořadatelům vysvědčení.

text a foto Tereza Freidingerová (RN)

Achylka Cup 2025

1. Pínovci (Hrádek u Sušice) 10:2
2. Našrot (Bojanovice) 7:5
3. Hoštice (Střelské Hoštice) 7:4
4. Bojanovice (Bojanovice) 6:6
5. Budětice (Budětice) 4:7

Pínovci.

Dětské týmy „Bojanovice—dětí“ a „Umbaba“.

3M.

Našrot.

Hoštice.

Budětice.

Vesnice roku 2025: Rabí získalo Cenu naděje pro živý venkov

Sedmá účast v soutěži Vesnice roku přinesla Rabí Cenu naděje pro živý venkov, odměnu 30 tisíc korun a postup do celostátního kola. V tom jsme již neuspěli.

Letos byla prezentace obce svěřena do rukou dětí z kroužku #be:reel Rabí. Byla to logická volba. Poctivě mapovaly všechny důležité události v našich obcích, a proto to měly být právě ony, kdo reportáže svým autentickým komentářem představí.

Chystaly se na to dva týdny. Poctivě pracovaly na prezentacích a do omrzení je cvičně přednášely před ostatními, aby nic nezůstalo náhodě.

V pondělí 9. června 2025 přišel den D. Děti postávaly u okna rábské knihovny a vyhlížely příjezd komise. „Už jedou, už jsou tady!“ zakřičel najednou někdo a všichni sebou začali šít, jako kdyby se ke dveřím blížil Mikuláš se čerty. Nebylo se ale čeho bát. Anebo ano?

Osm mladých reportérů ukázalo návštěvě, jak se v našich třech obcích žije kulturou a společenským životem, jak se zapojujeme do péče o své okolí nebo v čem a proč jsou naše komunikační kanály nejlepší široko daleko.

Pozvali jsme je i do školky, kde si na vlastní kůži vyzkoušeli metodu Persona Dolls. V závěru dvouhodinové návštěvy se rábská Měšťanka proměnila ve world café— a každý člen komise si vybral jednoho z hostitelů a za přežvykovaní oběda spolu vedli diskusi. Někdo si povídal s knihovníkem, jiný zase s rábským velitelem hasičů.

Debaty musely být opojné, protože ukončit je a všechny opět shromáždit byl výkon hodný ocele. Naštěstí komise má ráznou tajemnici.

Z návštěvy měli všichni velmi uspokojivý pocit. Ale jak se ukázalo, možná až moc. Říkali jsme si, „kdo jiný by

měl dostat bílou stuhu za práci s dětmi než my.“ O to větší zklamání bylo, když jsme zjistili, že jsme se mýlili.

O dva měsíce později 9. srpna 2025 jsme vyrazili do Trnové na vyhlášení výsledků. Jely i děti. Měla to být odměna. Nebyla. Letos se bílá stuha neudělovala. Komise pro nás vybrala Cenu naděje pro živý venkov. Tedy diplom těsně pod stupni vítězů.

Najednou ho držíme v ruce a vůbec nechápeme, co ta cena vlastně znamená. Googlujeme a na stránkách Sdružení místních samospráv se dozvídáme, že ji uděluje od roku 2009 a že je „motivována ideou naděje a občanské společnosti, jejímiž nositeli nejsou hmotné statky venkova nýbrž konkrétní lidé, kteří osud venkova aktivním způsobem vezmou do svých rukou.“ Takže od tohoto roku máme glejt na to, že jsme aktivními obcemi a že snad s nadějí v srdci nevymřeme.

Tereza Freidingerová (RN)

Předávání cen v Trnové. Foto: archiv Vesnice roku

Budětičtí zahájili další sezónu ve III. třídě

Letní přestávka utekla jako voda a zase nás fotbalisté zvou na zelený pažit. Vypadá to, že letos nás čeká pěkná šichta. Z okresu spadly Nezamyslice a Kolinec, pořádně posílila Plánice a ze IV. třídy postoupily Horažďovice B, které hned v prvních zápasech ukazují, že by chtěly hned výše. Zuby na postup si brousí i Železná Ruda. Tak aby se z nás nestali otloukánci. Po prvních dvou zápasech s Nezamyslicemi a Plánicí je skóre 0:9. Alespoň čestný úpěch mohl být, ale ani penalta se neujmula. V dalších kolech nás čeká pořádná dřina. Modleme se, aby to bylo alespoň jako v minulé sezóně, kdy výkony byly jako na houpačce—pardón jako na tobogánu—a svět se div se, všichni svatí stáli při týmu v nervy drásajícím posledním mači v Kolinci, kde padly dvě červené karty—na každé straně jedna—a kdy po prohraném prvním poločase (2:0) došlo k zmrtvýchvstání, otočení výsledku a slavná výhra 2:3 z pohledu domácích. Nic to ale nemění na tom, že platí... budětický tobogán.

Budětický tobogán

Tak již 13 let stále spolu tabulkou nahoru a dolů.

Jednou dvakrát velká rychta, a pak zas náklad pro hosty, ale je to šichta.

Gólmani? Přehršel krásných zákroků, pak raketa ze 40 metrů a... bez nároků.

Míč se třepe v síti a zas jsme v řiti.

Zametači ty tedy fakt fachčí, rychlostí jim ani Pendolino nestačí.

Střed pole—tam se střídají role.

Jednou skvěle, podruhé: „cos to zahrál, ty vole“.

Ale buďme slušný!

Sedmý flek, no slušný! (absolutní verš)

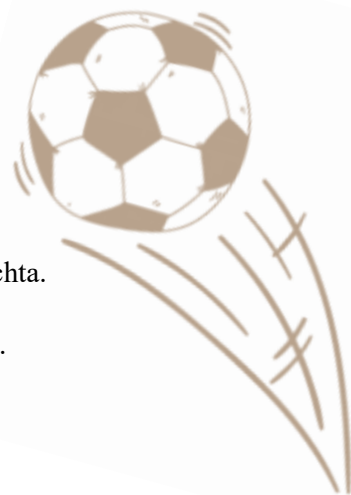
Útočná vozba to je pro soupeře věčná hrozba,

Ale—jednou pánubohu do oken a podruhé milimetrový centr, hlava, gól, no to je sen. A letošní trenérova hláška?

“Po bitvě je každý generál!” To, aby se dav fandů trochu smál.

Starší tvrdí muziku, mladíci lítají, až jim tečou čůrky po triku, pak rozhodčí konec pískne, k půli se šine a prostorem se známý chorál line:

Už je to hotový, kdo je vítěz, už se ví. Budětice, Budětice! naučí.

Robert Töpfer (RN)

Ruinfest 2025 je za námi. Anebo spíš Rainfest 2025?

Tak by se to letos klidně dalo říct, protože 13. ročník našeho festivalu, který se konal 2. srpna, propršel od začátku až do konce. Kdo sledoval předpověď, ví své. My jsme se ale nevzdali a udělali maximum pro to, aby byli návštěvníci v suchu. Na poslední chvíli se nám podařilo sehnat dostatek stanů, takže kdo chtěl, měl střechu nad hlavou.

Nakonec se nás sešlo okolo šedesáti. Přesný počet jsme nesledovali, protože vstupné bylo dobrovolné a tím pádem ani nikdo z pověřených osob nebyl u vstupu. O to víc děkujeme každému, kdo dorazil, byť třeba jen na chvíli. Věříme, že odměnou byl opravdu pestrý a kvalitní hudební program.

Jako první vystoupila kapela Edita nemůže spát složená z pořadatelů samotného Ruinfestu. Kluci do toho dali všechno a bylo znát, kam se za poslední tři roky posunuli—mnozí, kdo je už znají, byli příjemně překvapeni.

Následovali Zombiero Martin—energická trojice složená ze dvou Italů a jednoho Američana. Jejich set byl pořádný nářez, který všechny slušně nakopl.

Pak přišla opravdová lahůdka večera—Jakub Svoboda alias Purpl Boi z Prahy. Jeho vystoupení patří k tomu nejlepšímu, co lze v rámci živé moderní elektronické hudby u nás zažít.

Po něm pódium zaplnili Nano Tone, kteří na stůl vyskládali snad třicet krabiček, jež generovaly zvuky, rytmy a efekty. Jejich analogová elektronika v kombinaci s výtečným vokálem vytvořila výjimečný zážitek.

A pak už přišli na řadu Monstra—špinavé syntáky, syrové plochy a temná energie strhly i ty, co se drželi vzadu u baru.

Zlatým hřebem večera byl set DJ Mraqa, se kterým jsme

tančili až do tří do rána. Jeho mix drum and bassu a breakbeatu byl perfektní tečkou.

Mezi jednotlivými vystoupeními se hudba nezastavila—o atmosféru se už tradičně postarali kluci z Tracklist.cz. Jejich DJ sety a zkušenosti jsou zárukou kvality. Díky, že jste k nám opět zavítali.

Velké poděkování patří také všem, kdo se podíleli na přípravě festivalu, i těm, kteří pomáhali přímo na místě. Bez vás by to nešlo.

Hradní příkop se jako festivalový prostor osvědčil a máme radost, že jsme si to letos mohli poprvé vyzkoušet.

A už teď vám můžeme slíbit—další ročník Ruinfestu nás čeká zase. Nejspíš už v červnu 2026. Těšíme se na vás!

Petr Houdek (Ruinfest)

Foto: archiv Ruinfest

Budětice oslavily 200 let od narození místního rodáka Jakuba Pinkase

V sobotu 2. srpna 2025 došlo v Buděticích k velké vzpomínkové oslavě 220 let od narození místní legendy pana Jakuba Pinkase. Zdejšího rodáka a zakladatele slavné pražské hospody „U Pinkasů“, kde se poprvé v 19. století točilo pivo.

Byl to právě Pinkas, který vymyslel trik čepovat pivo přímo do sklenic, a ne do nádob, ze kterých se pak pivo rozlévalo. Tím podstatně zlepšil chuť piva a zapsal se do historie zlatého moku.

Oslava to byla velkolepá. Nechyběli ani pracovníci přímo z oné pražské pivnice, kteří předvedli správné čepování a připravili i velkolepou soutěž „Pinkasova noční můra“—běh přes překážky s šesti pivy v ruce. V originále se běhalo i s pivy patnácti.

Dramatická podívaná umocněná vytrvalým deštěm nakonec přinesla toto pořadí na prvních třech místech: Werke, Korda, Huda.

Vše bylo podbarveno originální pražskou skupinou Šmrnc se staropražskými písničkami. Pochopitelně plzinka tekla proudem i prasátko bylo přítomno.

Robert Töpfer (RN)

Konec velké legendy. Zavřela budětická hospoda „U Šafandů“

Už je to tak, že slavná budětická hospoda „U Šafandů“ po více než sto letech ukončila svou činnost. Návštěvnost byla menší a menší, otvírací doba se smrskla na čtyři dny, a nakonec se majitel dohodl s obcí, která hospodu odkoupila. Celá se nyní přestaví, budou zde byty a dětská skupina.

Na vyklizení budovy se podílela velká dobrovolnická parta z Budětic a Lipové Lhoty. vynášely se poklady jako letité nádobí, deštníky z předzahrádky, staré kulisy—ano, i divadlo se zde ve starých dobách hrálo.

K vidění byl i jídelní lístek či spíše tabule s aktuální nabídkou, prostě smutná záležitost.

Robert Töpfer (RN)

Okrsková soutěž Budětice 2025. Pět našich družstev, zástupce v každé kategorii.

Tři mužská, jedno ženské a jedno dětské družstvo ze všech našich tří obcí vyrazilo v sobotu 31. května 2025 do Budetic. Muži a ženy Rabí se umístili na druhém místě a postoupili do dalšího kola. Muži z Čepic skončili osmí a Bojanovice devátí. Bojanovické děti braly při své priměře třetí místo.

SDH Rabí. Foto: FB Hasiči města Rabí

SDH Čepice. Foto: archiv SDH Čepice

KMH SDH Bojanovice. Foto: Tereza Freidingerová

SDH Bojanovice. Foto: Tereza Freidingerová

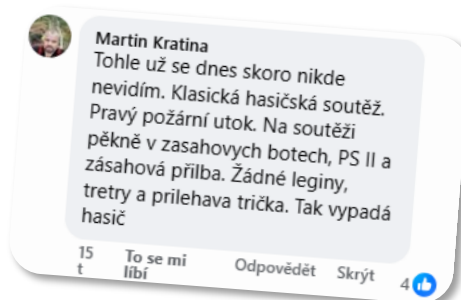
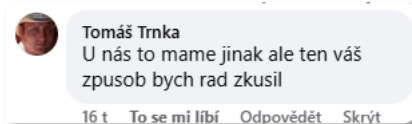
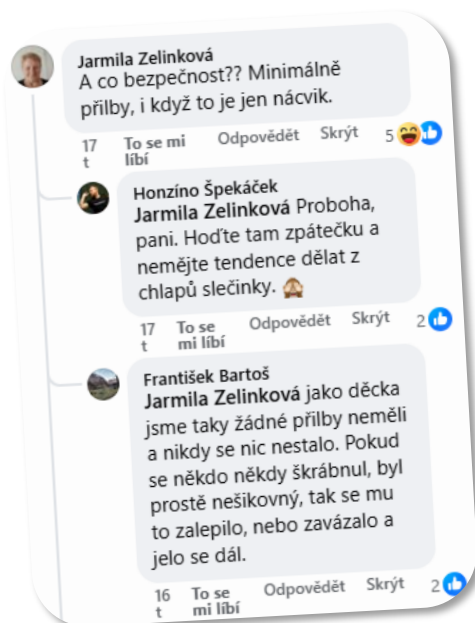
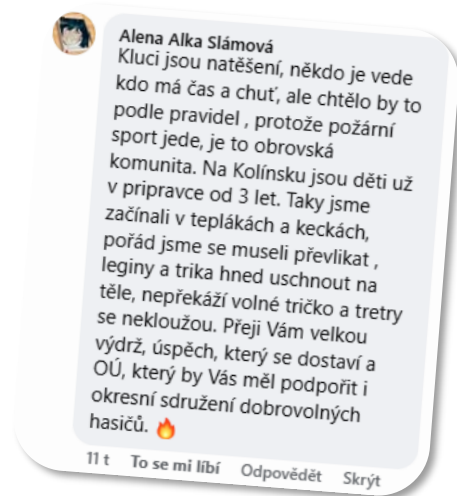
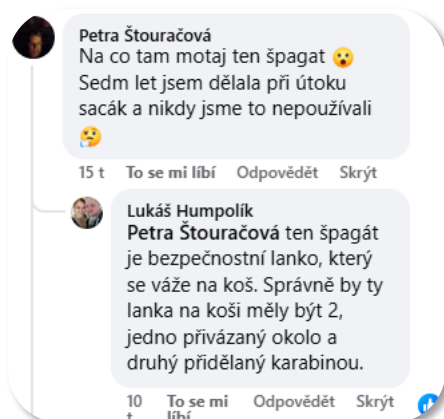

Osmé Čepice virálem letošního léta

Účast na okrskové soutěži v Buděticích vynesla Čepickým předposlední místo. Ale čert vem místa. Ty si už pár dní po slavnostním vyhlášení nikdo nepamatuje, ani na prvního si nikdo nevzpomene. Zato výkon Čepických, ten se do historie zapsal natrvalo. I když ne ten ze závodů. Nýbrž ten z tréninku, který předvedli o den dříve v čepickém tábořišti.

Video s nácvikem požárního útoku na sucho se stalo přes léto hitem facebooku. Zatímco mladší uživatelé instagramu hasičských um pootavských rodáků příliš nezaujal, starší ročníky holdující FB byly fascinovány. Během pár dní mělo 39 s dlouhé video více jak 67 tisíc shlédnutí, téměř 500 lajků a několik desítek komentářů. Ty byly fandící, radící, přející, moralizující i podivující se, ale vesměs velmi pozitivní. Aneb život, jak ho píší sociální sítě.

Tereza Freidingerová (RN)

Od vojenského stanu k největší kulturní události v obci. Sraz harmonikářů míří k jubileu

Sraz harmonikářů není jen o muzice, ale hlavně o setkávání a povídání, myslí si hlavní organizátor Jaroslav Šuba. Letos se v Čepicích konal už čtrnáctý ročník této oblíbené akce, která navazuje na tradici započatou v 80. letech v Žichovicích. Právě odtud ji Šuba přenesl do vodáckého kempu u Otavy. Příští rok čeká harmonikáře jubilejní čtyřicáté setkání, které nabídne speciální program.

Od Klatov po Český Krumlov

Na Cyrila a Metoděje se v Čepicích opět rozezněly heligonky. Domáci Kůsovcí, pláničtí Bráchové, Švitorka z Horažďovic, Marie s Anou z Českého Krumlova, Veselé heligonky z Tábora, Zdeněk Krýsl z Volšev, Marnotratníci ze Svaté Máří, Pavel a Jiří z Veřechova a Kůrovci z Kašperských Hor. Ti všichni letos vystoupili.

„Mám zhruba dvacet souborů,“ vysvětluje Jaroslav Šuba, jak sestavuje to, co mladá generace nazývá lineup, neboli program. „Postupně jsem na ně jezdil a viděl, že hrajou hezky, a udělal jsem si soupis zhruba deseti a ty zvu. Ale mám i seznam náhradníků,“ nechává nás nahlédnout pod organizátorskou pokličku.

Nejmladším interpretem je místní rodák—osmnáctiletý Štěpán Kůs, který se k harmonice dostal díky svému dědovi, velkému hudebníkovi. „Vždy jsem chtěl být stejným bavičem, jako je on, a proto jsem v svých sedmi letech začal chodit do ZUŠ v Sušici,“ vzpomíná na své začátky světlovlasý mladík.

Štěpán je jedním z desítek hudebníků a hudebnic, kteří během třiceti devíti let vystoupali na pódium tohoto poctavského svátku hudby, jehož začátky se píší do roku 1983 do sousedních Žichovic.

Sám Šuba nikdy neheligonku nehrál, a jak sám říká,

dokonce má i zapovězeno zpívat. „Žena mi to zakázala, prý zpívám falešně. Ale rád to poslouchám, klidně i na stůl vyskočím,“ směje se. Záliba v hudbě ho tedy přivedla k organizátorství a harmonikáři se tak dostali do Čepic.

Ze Žichovic do Čepic

Sraz vymyslel Vladimír Myšák ve spolupráci s Karlem Zibarem a Janem Míčkou. V roce 1986 se k nim přidal tehdy dvaceti šesti letý Jaroslav Šuba, který o čtvrt století později pozval poprvé heligonky do Čepic. Za punkových podmínek.

„Tenkrát jsme začínali s vojenským stanem a lidi seděli venku,“ vzpomíná. „Ale když začalo pršet, tak to nebylo dobré. Tak jsme pak začali dávat stany, a teď máme i obecní stan, kam se vejde strašně moc lidí,“ pochvaluje si Šuba spolupráci s radnicí, která stavbu stanu zajistí. Přiznává ale, že by se takové stany hodily dva. Návštěvníků každoročně přibývá, jenom letos jich dorazilo okolo tří set.

„Hodně lidí, kteří přijeli, sem jezdí už léta, ale je tady tak třicet procent jiných návštěvníků,“ zběžně pohledem analyzuje Šuba obsypané stoly. „Dali jsme informaci na internet a udělali propagaci. I Český rozhlas mi volal,

Pořadatelé z SDH Čepice.

Jaroslav Šuba.

takže se to dozvěděli i ti, kteří tady dřív nebyli,“ vysvětluje si tu změnu spokojený organizátor.

Událost ale není akcí jednoho člověka, nýbrž celého týmu dobrovolníků a dobrovolnic z čepického SDH, kteří jsou na ni patřičně hrdí. „Sraz harmonikářů pro Čepice znamená jednu z největších kulturních akcí u nás v obci. Každým rokem stoupá počet návštěvníků a my jsme za to velice rádi,“ hodnotí Štěpán Kůs. „Lidé vždy odchází nadšení, a to dělá radost nejen mně, ale i celému SDH Čepice, které tuto akci pořádá,“ uzavírá čepický muzikant.

V roce 2026 kulaté jubileum

„Snažím se v tom pokračovat už od roku 1986. Jeli jsme furt, i přes covid, jenom byla dva tři roky pauza kvůli parketu. Alespoň těch čtyřicet ročníků bych chtěl udělat,“ svěřuje se Šuba, kterému se jeho přání už brzy spl-

ní. Přesně za rok, v první červencovou sobotu čeká pootavskou hudební událost výročí—40. ročník od svého založení a 15. ročník v Čepicích.

Čepický sraz proto ověňčí i speciální program. Dorazí duo Renatky z Plzně, které budou hrát od jedné hodiny, a speciální hosté—brněnská Cimbállovka Aleše Smutného s Karlem Hegnerem ze Šlágru, jež vystoupí v půl sedmé.

Příští ročník je tedy jistý. Další jsou ale ve hvězdách. „Snažím se vychovávat následovníky, kdo to pro mě převezme. Ale není žádný. Každý rok jim říkám, že končím, ale nikomu se do toho nechce,“ posteskuje si Šuba.

„Muziku mám rád, rád ji lidem prezentuji. To setkání ale není jenom o tom, že tady hraje hudba. Ale je i to, že se lidé třeba rok nevidí a jedou si sem popovídat,“ uzavírá Šuba. Byla by škoda, kdyby sraz skončil svými čtyřicátými narozeninami. Věřme, že ne.

text a foto Tereza Freidingerová (RN)

Vítali jsme léto v Rabí a slavili 15 let od založení spolku ROSa

My „Rosáci“ a „Rosačky“ to slavení jinak ani neumíme než prací. Tentokrát jsme se spojili s radnicí, abychom na to nebyli sami. Termín Vítání léta připadl letos přímo na letní slunovrat 21. června.

Ladili jsme program už od března a chtěli jsme dopřát lidem zábavu v podání imitátora Petra Jablonského. Ten na termín kývnul, zajistili jsme kapelu Fortunu na večerní tancovačku, Milan Zaleš přivezl své dravce, kouzelník Michal Kohout přislíbil kouzlení a Jarda Hlaváč vše moderoval.

Přijeli také profesionální hasiči ze Sušice, protože tahle akce byla zároveň memoriálem Tomáše Ostádala, hasiče a našeho kamaráda. To on se tam nahoře přimluvil za počasí bez mráčku jako na riviéře.

Zbývalo zařídit postavení stanu, přivezení návěsu pro kapelu, přivést skákací trampolínu pro děti a objednat jídlo a pití. Takhle v pár napsaných větách to vše vypadá jako brnkačka, ale věřte tomu, že za tím stojí spoustu hodin dobrovolné obětavé práce všech organizátorů. Zajišťováním, sháněním a přivážáním materiálu, energie, věcí, nápojů jsme intenzivně žili celý týden před akcí.

Tentokrát jsme oslovili Romana Koubu, který si vzal na starost jídlo. Na nás v ROSe zůstalo zajistit výčep a koutek s kávou. K létu patří perlivé prosecco a koktejly, to byl letošní hit na hřišti a obsluha v počtu čtyř lidí se u baru nezastavila až do noci. Ke kávě jsme napekli domácí buchty, koláče, řezy, kremrole – to ocenili zejména chalupáři, kterým velmi chutnalo a odnesli si i domů.

Program od 14 hodin běžel bez zádrhelů, při vystoupení Petra Jablonského se všichni dobře bavili a děti se do-

čkaly i pokropení vodou z hasičského auta. Jen škoda, že přišlo méně lidí, než jsme čekali. Loni se dávalo pivo a pečené prase zdarma a to byla účast veliká. Letos jsme jim nabídli drahou kulturu a jídlo si kupovali sami, tak jich přišlo méně. Nechce se mi věřit tomu, že lidé jdou hojně jenom tam, kde je něco zadarmo.

I přesto jsme se jako obsluha a organizátoři dobře bavili, společnou prací jsme oslavili naše výročí a už přemýšlíme, jak vyřešit Vítání léta příští rok. V neděli a pondělí jsme všechno uklidili, odvezli, spočítali.

Děkujeme manželům Koprdoým za finanční příspěvek, městu Rabí za organizaci a finanční podíl na akci, všem vystupujícím za opravdové nasazení, návštěvníkům za dobrovolné dary, našim hasičům za pomoc se stanem, Autodopravě Löffelmann za přistavení návěsu a našim dobrovolníkům za bezvadnou práci při obsluze s úsměvem na tváři. Ať žije Vítání léta 2026!

Marie Jamrichová (ROSa)

Dravci Milana Zaleše na Rabí. Foto: Miroslav Kraucher

Jarní šumavské „trojhradí“

Dny Šumavského trojhradí—tradiční akce, která je skutečným svátkem pro milovníky historie a Šumavy. Vždy dvakrát do roka si hrady Rabí, Kašperk a Velhartice připraví speciální program se společným námětem. Jarní trojhradí, konané konalo 14. a 15. června, bylo věnováno zániku hradu.

Kouzlem této akce je, že si návštěvníci mají mohou samostatně projít hrad podle mapky a pátrat po skrytých skvostech. Navíc se mohou zúčastnit odborných přednášek na dané téma. U nás na Rabí je připravuje a s velkou erudicí přednáší zástupkyně kastelána Hanka Rudová.

Ostatní průvodci jsou rozmístěni po hradě a informují návštěvníky o historii, stavebním vývoji a v tomto případě i o zániku hradu. Dozví se, kdo hrad devastoval, proč spadla čtvrtá brána nebo kdo rozkradl bránu druhou, kdy došlo k požáru, i kdo se o hrad staral těsně před jeho předáním státu.

Velkým tématem, které návštěvníci sami vyžadují, je jak to bylo se Žižkou, kde přišel o oko a co je pravdy o jeho údajné dceři, kterou měl počít právě v Rabí. K odlehčení slouží i pověsti o studni, hejenské opici, paní Bohunce či bílé-černé paní. Návštěvníci jsou nadšeni z výhledů do, soutěží proč hrad nebyl dostavěn a proč se Sušice jmenuje Sušice.

Plno z nich se přiznává, že na hradě byli před mnoha lety a kvitují k jakým změnám k lepšímu došlo. Drtivá většina odchází velmi spokojená a mnozí vyslovují přesvědčení, že se na Rabí opět vrátí.

Robert Töpfer (RN)

Čepidlo: Obecně prospěšná strašidla z Rábí už strašila i v Hrádku nebo Škvořeticích

Na podzim loňského roku vznikl divadelní soubor Čepidlo a ještě téhož roku odehrál premiéru své prvotiny "Obecně prospěšná strašidla na hradu Rábí". Ta se v letošním roce dočkala hned několik repríz v blízkém i dalekém okolí. O nich vypráví Hana Sulánová a Jiřina Kábová.

Čepidlo na výjezdech

Když jsem do našich povánočních novin psala článek o čepickém divadle, uvedla jsem tam, že předpremiéru a premiéru v Čepicích máme za sebou a čekají nás s touto hrou ještě dva neplánované výjezdy. Nakonec výjezdy byly tři, a ještě jeden bude a o tom bychom vás rády chtěly informovat.

K tomuto článku jsem si přizvala Jiřku Kábovou. Z logického důvodu. Naše divadlo vzniklo v první řadě její zásluhou a na celé té hře odvedla největší kus práce. Scénář sice stáhla z internetu, ale pečlivě, a jak by řekl Dřímál, do hloubky ho přepracovala. Z imaginárního prostředí ho zasadila do místních historických souvislostí, i když se od nich lehce musela vzdálit kvůli zachování zápletky. A pak s námi celé ty hodiny, kdy jsme hru secvičovali, trpělivě seděla, někdy připomínkovala, jindy chválila. Každou její připomínku jsme brali vážně, protože, jak se vždycky ukázalo, byla namístě.

Takže jsem poprosila Jiřku, jestli by nechtěla o našem divadle napsat ona. Nabídla jsem jí vytvořit článek celý sama, nebo alespoň kostru, že k tomu něco dopíšu. Vybrala si tu druhou možnost. Já jsem za to ráda, alespoň k jejímu textu mohla dodat tento začátek a konec, kde bude poznat, co všechno Jiřka odvedla a jak jsme za to rádi. Zkrátka vyzdvihnout a pochválit její poctivou práci. Kdo ji zná, ví, že ona sama o sobě by to takto nikdy

nepsala. Zde jsou tedy informace od naší rejži.

Čepidlo, neboli ČEPIcké divaDLO

Na hradě Rábí se nedostává pokoje několika strašidlům. Pro nás jsou to strašidla, ale kdysi to byli živí lidé, kteří nenacházejí dodnes klid: rytíř Půta Švihovský, jeho partnerka Bohunka Meziříčská z Lomnice, duch zazdřeného podlaháře z Čepic a kostlivec, co umřel hladem. Proč ho nenacházejí? Baví je noc, co noc strašit? Jak se zachová rábská radnice, když se jejich existence na hradě provalí? Jsou to ještě občané Rábí? Mají nějaká práva? Jak s nimi naložit? Ke všemu hrad chátrá a jeho údržba vyžaduje investice a strašidla tak trochu překážejí. Chceme z něj udělat resort pro turisty, nebo jej chceme zachovat pro příští generace?

Jinými slovy – zvítězí rozum, nebo převáží ziskové pohnutky několika zastupitelů?

To je zhruba děj hry, jejíž scénář napsal Petr Tomšů, a nutno říci, že skvěle. A tu jsme uvedli na konci června přímo na hradě Rábí.

Vraťme se ale nazpět do roku 2024. Čepidlo bylo oficiálně založeno na podzim 2024, přestože se v té době už dávno intenzivně zkoušelo. A předpremiéra nás čekala v pátek 27. prosince. Ta bylo pro nejbližší, kteří jsou schopni ustát nějaký ten výpadek. I tak bylo plno. Díky

Čepidlo na Rabí. Foto: Hana Rudová

Čepidlo na Rabí. Foto: Hana Rudová

naším vděčným „pokusným králíčkům“ jsme ztratili ten nejhorší ostych, zda jsme schopni představení vůbec uvést.

Oficiální premiéra byla hned po tom v sobotu 28. prosince 2025. Věřte, že vidět praskat ve švech čepickou hospodu a prožít potlesk ve stoje... kdyby nic jiného nepřišlo, tohle byla sladká odměna za všechny ty hodiny nácviku, řešení, kdo, kdy, kam přijde, co odveze, přimontuje, co se škrtně, co se připiše, co se přiváže, přemaluje, kam kulisy, co na sebe, jak světla, co hudba, a hlavně—kam nápovědu? A vůbec—aby se domluvilo 21 lidí na společné zkoušky, které probíhají půl roku, to chce silnou logistiku. Ta se vesměs dařila, ale pár výpadků bylo.

Přišel leden 2025. Ani jsme se nenadáli (a nestihli ani

premiéru řádně zapít) a přišla nabídka hrát v Hrádku u Sušice. Smekáme před ochotou (a odvahou) starosty Fandy Vozky a jeho úsilím naši hru jako první reprízu uvést. A opět bylo plno a bylo to moc fajn. Díky!

V březnu 2025 následovaly Škvořetice. To nás stálo dost sil, přece jen jsou Škvořetice tak trochu z ruky. Ze strany obce velká podpora, nicméně dorazilo málo diváků. A vlastně nás to bavilo! Žádná tréma, všech asi tak třicet diváků bylo nadšených a my si hraní snad poprvé naplno a bez trémy užívali, někteří se nebáli improvizace. A výsledek? Představení se moc líbilo, přijďte znovu, lidé si to řeknou a příště bude sál plný. Takže fůra práce, která ale nebyla zbytečná.

A konečně nastal červen a naše repríza na státním hradu Rabí. Měli jsme velké obavy, jak dokážeme nazvučit

a také svými hlasy ovládnout celý venkovní prostor. Co počasí? Nepůjdeme přece jen do menší, ale kryté konírny? Nic nebylo jisté do poslední chvíle. Čtyři hodiny před představením se už sice stavělo venku, ale pořád vše na vážkách, hrozily bouřky a fičel vítr. Ten trochu ovlivnil první dvě scény, pak se počasí uklidnilo. Hodně nás překvapilo, kolik přišlo lidí. Nejen místních, ale dorazili i Sušičtí a Horažďovičtí, bylo plno a všichni se výborně bavili. Opět super podpora města Rabí i hradu.

Původně to ale nebylo tak jednoznačné, první zkouška na hradě dopadla asi tak, že si každý z nás odnášel pocit, který kdysi Sokrates trefně popsal: „Vím, že nic nevím“. Naštěstí Milu napadlo vrátit se na začátek a udělat si čtenou zkoušku v kempu—a s vínkem. Naše sebevědomí po této stmelovací akci znovu naskočilo.

Na závěr je třeba také dodat, že tyhle naše „výjezdy“ jsou možné jen díky velké pomoci mužské části souboru. Na nich leží podstatný kus práce na stavbě improvizovaného jeviště, ozvučení a osvětlení, a to vždy v novém prostoru.

A vůbec—poděkování patří celému souboru, složenému z místňáků, kteří povětšinou hrají poprvé (i samozřejmě našim dvěma kamarádům z Horažďovic). Závěrečné slovo rejži pro ně? Milí Čepidláci, byť jsem představení s vámi absolvovala mockrát, občas – když se vám něco povede, zamrazí mě. A to je pro mě známka, že jdeme dobrou cestou.

OHana Sulánová (RN) a Jiřina Kábová (ČEPIDLO)

Čepidlo na hradě Rabí, červen 2025. Foto: Hana Rudová

Čepidlo v Žihobcích, říjen 2025. Foto: Jiřina Kábová

Předposlední den prázdnin? V čepicích veselo!

Bylo tu veselo. Místní hasiči totiž uspořádali další dětský den. Po několika úpravách termínu se nakonec rozhodlo, že se tahle akce uskuteční v sobotu 30. srpna. Začátek jako vždycky ve dvě odpoledne.

Dostavilo se 13 dětí, povětšinou předškoláci, nejstaršímu bylo asi 8 let. To ale samozřejmě vůbec neznamená, že by tito mladí bojovníci v něčem soutěžili jen jako a že vyhrávají všichni. To fakt ne. Závodili úplně poctivě a se stejným zápalem jako všichni starší závodníci v minulých letech a i mezi nimi se usilovně bojovalo o medaile. Bonbony sice dostávali úplně všichni, ale fidorkové medaile jen ti nejlepší. Naštěstí se soutěžilo ve více věkových kategoriích, takže šanci vyhrát měl téměř každý. A taky se to asi všem alespoň jednou povedlo. Soutěžní disciplíny máme každý rok stejné, takže pro velkou většinu dětí to nebylo neznámé prostředí ani neznámý druh zábavy.

Po skončení soutěží děti netrpělivě vyhlížely pěnu.

Tentokrát nám ji přivezli žichovičtí hasiči. Ti nám ji přenechali, jelikož ji kvůli počasí nevyužili na jedné ze svých akcí. Prý nemusíme mít strach, děti z ní pálit oči určitě nebudou, protože je nějaká echt bio. A ihned po nastříkání na trávu jsme se všichni na vlastní oči přesvědčili, že měli pravdu. Oči si ten den nepřišel otřít nikdo. Když si vzpomeneme, jak to bylo předešlé roky! Maminky či jiní rodinní příslušníci na ustavičné otírání očí svých ratolestí používali leccos. Ti připravenější ručníky, ti ostatní cokoliv – rukávy, kapesníky, sukně, psa... toho samozřejmě ne.

Ovšem jednu nevýhodu tahle bio kvalita měla. Nešla vystříkat do výšky. Takže se na trávě vlastně rozlila taková menší pěnová loužička. Ovšem jak se záhy ukázalo, kdo si chce zablbnout, na kvantitě nezáleží. Pak ještě opéct buřtíky a závodníci se pomalu začínali rozcházet domů. Přeci si hezký den nezkaží pohledem na to, jak začínají dětský den slavit dospěláci.

Hana Sulánová (RN)

Fendr, kill switch, pachole. Mladí hasiči z Bojanovic vyrazili na výcvik na vodě k Orlíku

Poslední víkend školního roku 20. až 22. června 2025 se mladí hasiči z Bojanovic vydali společně se svými rodiči jakožto instruktory na dobrodružnou výpravu do Jetetic na Písku. Cílem byl Orlík. Misí výcvik na vodě.

Program byl nabitý od samého začátku. My jakožto mladí hasiči a hasičky jsme dostali možnost se seznámit s vodní dopravou, sami si zkusit řídit motorové čluny, učili jsme se značky a pravidla, která na vodě platí a musí se respektovat.

Na sobotu byl naplánovaný celodeňák do Týnu nad Vltavou přes plavební komoru Kořensko. Měli jsme to jen tak tak, protože přijet tam o týden později, už jsme žádnou komorou pro nedostatek vody neprošli.

První posádka našeho týmu se společně s instruktorem Honzou Freidingerem vydala směr Týn. I přes nepolechu člunu a drobné zdržení – hodinu se zasekl u plavení komory – jsme si to náramně užili. Celou cestu jsme si zpětně zpěvem oslavné písně, kterou jsme složili, aby nám rybky pomohly zprovoznit motor. Stačilo ji zazpívat asi tak dvaadvacetkrát a motor naskočil.

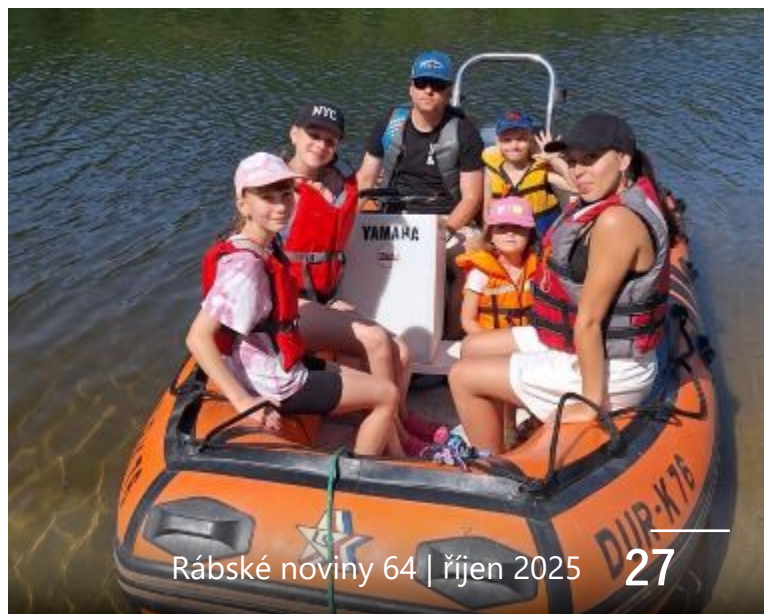
"Když jsme se přes plavební komoru dostali do vodní nádrže Kořensko, tak nám nešel nastartovat člun, tak nám nějaký pán pomohl se dostat na zdymadlo, kde ten člun Honza opravoval asi 20 minut a my mezitím složili básničku a zpívali jsme ji sumeckům a rybičkám, aby nám pomohli ten člun opravit. Potom se nám povedlo nastartovat a dojeli jsme," zavzpomínala si Lucika Jünová.

Cestu nazpátek absolvovala druhá posádka. Tu jsme si také celou užili, protože jsme mohli jet na plný plyn se spotřebou tak 30 litrů na 100 km.

Celý den byl plný zábavy a dobrodružství – hlavně v plavební komoře, která vypadala jak vrata do Mordoru z Pána prstenů. Po návratu jsme všem rodičům vyprávěli, jaké to bylo, protože ti to mohli zažít jenom ze břehu, do člunu se už nevešli.

Výlet na Orlík se určitě zapsal nejen do paměti všech, co jsme tam byli, ale i do dějin Bojanovic. Jelikož to byl historicky první výcvik mladých hasičů s přespáním. A taky jsem si konečně vyzkoušeli uvázat lodní uzel v praxi, a ne jenom o hadici, jak se to dělá na závodech, ale o pachole na molech.

Karolína Jünová (SDH Bojanovice)

Pilíř starého čepického mostu nese odkaz muškařské legendy Karla Lišky

Řeka Otava je pro rybáře více než jen vodní tok – je symbolem muškaření a dědictví Karla Lišky, který na samém začátku 20. století položil základy moderního sportovního rybolovu v českých zemích. V pátek 30. května 2025, u příležitosti 90. výročí jeho úmrtí, odhalili rybáři a milovníci Otavy na pilíři starého čepického mostu pamětní plaketu, která jeho výjimečný odkaz připomíná.

Liška—rybář a průkopník

Karel Liška pocházel z Dobříva u Rokycan, kde pracoval ve mlýně zděděném po svém dědečkovi. Nicméně kolem roku 1906 si pronajal úsek řeky Otavy mezi Čepicemi a Bojanovicemi, který se mu na více než čtvrt století stal druhým domovem. Právě zde, mezi kameny otavského koryta, společně se svým přítelem Matějem Hlavsou—místním rodákem a porybným ze Žichovic—objevoval taje lovu lososů a dalších ryb.

Ve své době, kdy bylo rybaření vnímáno především jako zdroj obživy, už uplatňoval přístup „chyt’ a pust’“. „Je to jeho důležitý odkaz. Pouštění ryb a etika lovu – to, na co se dneska hodně kouká, měl pan Liška dávno zmáknuté,“ přibližuje přínos této muškařské legendy pro současný sportovní rybolov iniciátor akce Stanislav Bláha ze spolku team4teen Vimperk.

Své zkušenosti včetně etiky lovu Liška sepsal v knize Sportovní chytání pstruhů, která vyšla v roce 1926 a která nabízí svědectví života v Otavě z kraje 20. století. „Snem tehdejších rybářů byla ryba, kterou už tady nenajdeme—a to je losos,“ vypráví vášnivý muškař Bláha. „Ještě v roce 1933 losos běžně táhnul, posledního lososa tady na Otavě ulovili někdy v roce 1947 a úplně toho nejposlednějšího, nějakou strdlici (mláďe lososa pozn.

redakce), chytili na Fuernách v roce 1953,“ vysvětluje v čem tví Liškův odkaz.

Liška a rybáři, kteří pod ním na Otavě působili, totiž lososa zažili, a vidět táhnout lososy musel být dechberoucí okamžik, jak přibližuje Bláha: „Když jsme četli kroniky rybářů a čtete v nich tučně napsanou větu ‚Lososi jsou tady‘, tak každého rybáře muškaře musí zamrazit a vstávají mu chlupy na ruku.“

Liškovo dědictví zůstává dnešním rybářům přístupné i díky profesorovi Václavu Dykovi a jeho publikacím Liškova žichovická škola muškařů (1988) a Z Liškových rybářských dopisů (1940). „Společně s tvůrci plakety jsme měli tu možnost vidět originál jeho knihy. Když jsme ho viděli, tak jsme si uvědomili, jak obrovský Liškův odkaz je a že si to tu desku rozhodně zaslouží,“ dodává Bláha.

Ožívání Liškova odkazu

„Přiznám se, že nikdy předtím jsem o Karlu Liškovi neslyšel,“ zahájil svou řeč při slavnostním odhalení starosta města Rabí Miroslav Kraucher. A jak se během příprav tohoto aktu ukázalo, nebyl sám. Většina lidí v našich obcích vůbec netušila, kdo Karel Liška byl a proč by měl jeho odkaz nést právě most v Čepicích.

„Jeho příběh a spojitost s Čepicemi, Bojanovicemi, Žichovicemi a potažmo městem Rabí je ale tak silná, že je zcela na místě, aby taková ikona sportovního rybolovu měla odkaz právě zde v Čepicích,“ vysvětlil starosta. I proto se město rozhodlo zřídit v budově rábské Měšťanky expozici Otavy, jak přibližuje Kraucher: „Od příštího roku bude stálá expozice věnovaná muškaření, které se stane hlavním pilířem našeho muzea, a chceme tak přispět k popularizaci pana Karla Lišky a jeho odkazu.“

Když plaketa začala vznikat, bylo několik návrhů na její umístění. „Liška byl v tomto kraji spojený s přírodou, a tak se přemýšlelo, že by to bylo někde v přírodě. Ale dneska není jednoduché zkazit nějaký kus skály,“ líčí Bláha. Dalším návrhem byla rybárna Matěje Hlavsy v Žichovicích, kde působil, ta už ale neexistuje. „A tak logicky jediná věc, která ještě pamatuje Lišku, je čepický most,“ vysvětluje iniciátor akce, proč volba padla právě na něj. Navíc, jak Bláha upozornil, skále v čepických Amerikách, se mezi rybáři neřekne jinak než Liškova skála: „To ví každý rybář, který si přečetl jeho a Dykovu knihu, která vychází z kronik žichovických rybářů, kteří zde v té době pod Karlem Liškou působili.“ S Čepicemi byl Liška prostě spjatý.

Za plaketu stojí sochařka Irena Armutidisová a uměleci slévači Josef Rossí a Anna Wallerová – také muškaři.

Zprava Miroslav Kraucher, Markéta Procházková, Stanislav Bláha. Foto: Tereza Freidingerová

Bronzová plaketa byla lita metodou ztraceného vosku. „To znamená, že nejprve se vytvoří model z hlíny, následně je odlit do sádky a my jako slévárna z něj snímáme první silikonový otisk, ze kterého se vyrábí voskový odlitek, který je úplně věrný bronzovému odlitku,“ popsal Rossí postup prací. Předlohou k plaketě byla dobová fotografie Lišky, na které je s největší pravděpodobností oděn do mlynářského. Bedlivé oko na desce najde i tři zvířátka, které Sochařka Armutidisová ukryla v trávě obklopující Lišku.

Díky iniciativě nadšenců a vášnivých muškařů se Liška na Otavě opět dostává do povědomí. V Dobřívě, kde ho naopak všichni znají, jeho odkaz zatím skomírá. „Pocházím z Hrádku z Rokycanska. Hned vedle je Dobřív, kde pan Liška žil. Muškařím 26 let a jeho jméno znám celých těch 26 let, protože on to měl na té naší Klabavce rád a hodně se tam o něm ví,“ líčí Markéta Procházková, trojnásobná mistryně světa v muškaření, a také majitelka Liškova hrobu.

„Úplnou náhodou Karel Křivanec – taky takový nestor muškaření z Jižních Čech – jel na výlet a našel Liškův hrob v hrozném stavu,“ vypráví. „Tak jsme začali pátrat a zjistili jsme, že je opuštěný, i když ještě nějaká Liškova vzdálená rodina žije.“ Doslova za pět minut dvanáct, těsně před jeho likvidací, se jí podařilo hrob získat. Na jeho rekonstrukci byla vyhlášena veřejná sbírka, která dopadla úspěšně a Procházkové se podařilo hrob opravit, aby jeho památka mohla v důstojnosti pokračovat dál.

Tereza Freidingerová (RN)

Od 25. do 31. května na Vltavě a Otavě probíhalo MS v muškaření. Rabí jako oficiální partner předávalo cenu za největší rybu ulovenou na Otavě Britovi Jamesu Atkinsonovi.

31.5.2025 v Měštlance vystoupilo volné sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů.

V červnu v Bojanovicích padaly stromy.

Děti z rábské školky se vydaly na dráhu Picassa

Co se stane, když zastupitelé vyrazí na kola? Rupne vodovod! Tak ze sedel rovnou do bagru.

2. 8. 2025 oslavil
rábský sbor
dobrovolných
hasičů 140 let
své existence.

Rabím
prošel průvod
praporů, návštěvníci
byli svědky simulace
vyprošťovacích prací
a na závěr se všichni
odměnili párty
v kulturáku.

20. 8. 2025
v Rabí otevřela
nová kavárna
Kafe Rabí.

Pro velký úspěch
rábské Miami beach
jsme museli ke konci
léta začít regulovat
neukázněné majitele
aut, kteří parkovali,
kde je napadlo.

V září vyrazila
ROSa do Klenové.

V září jsme
poděkovali týmu
„turista“ za nasazení
během sezóny
—naše íčkačky
a parkovištníci, kteří
obstarali 6000 aut.

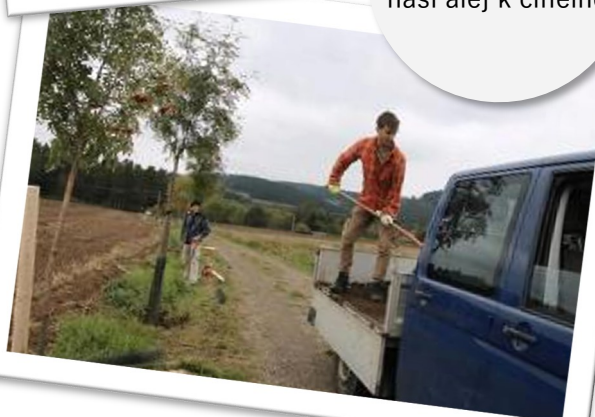
3. a 4. října jsme
odvolili do PS.
Dorazil i prvovolič
Honza.

9. 10. 2025 jsme
hostili setkání
starostů.

V září mladí
Krajináři opečovali
naši alej k cihelně.

Usnesení zastupitelstva č. 15/2025

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí ze dne 2. 6. 2025 od 17 hodin v hasičské zbrojnici č.p. 171 v Rabí. Počet přítomných zastupitelů 7, p. Lupíšek se dostavil 17:30, omluvení p. Jan Strolený. ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Petra Balcara a p. Irenu Koutníkovou a zapisovatelkou p. Zdeňku Hrabovou

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

3) Zastupitelstvo města schvaluje agendu MěÚ.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:

závěrečný účet města Rabí za rok 2024 – bez výhrad, zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření města Rabí za rok 2024 s výrokem – bez výhrad účetní závěrku za rok 2024

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje podání a přijetí dotací z Plzeňského kraje:

a) PSOV 2025 „Modernizace vytápění MŠ Rabí - instalace tepelného čerpadla“ ve výši 900.000 Kč.

b) 2025 Příspěvek na vybavení a opravy neinvestiční povahy pro JSDHO ve výši 74.400 Kč.

c) Podpora prodejen v malých obcích PK 2025 ve výši 120.000 Kč.

d) Podpora pošty Partner v malých obcích 2025 ve výši 150.000 Kč

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje zřízení O. P. S. Měšťanka za účelem provozu IC v obci Rabí a současně revokuje bod č. 8 usnesení č. 14/2025 ze dne 22.04.2025.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje poskytnutí účelové dotace:

a) ve výši 5.000 Kč na podporu srazu Harmonikářů v Čepicích,

b) ve výši 30.000 Kč na pořízení základního vybavení pro činnost kolektivu mladých hasičů SDH Bojanovice,

c) ve výši 30.000 Kč na oslavy výročí SDH Rabí

d) ve výši 30.366 Kč na dopravní obslužnost v Plzeňském kraji pro rok 2025

e) ve výši 67.000 Kč na provoz prodejny v Rabí,

f) ve výši 67.000 Kč na provoz prodejny v Čepicích.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu: „Rabí č.p.85 – NN“, uložení sítí do pozemku města Rabí a zřízení věcného břemene.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření č. 1/2025 a 2/2025 dle přiloženého návrhu.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

Usnesení zastupitelstva č. 16/2025

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí ze dne 15. 09. 2025 od 17 hodin v klubovně hasičské zbrojnice č.p. 171 v Rabí. Počet přítomných zastupitelů 8, omluvení p. Radka Janečková. ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Petra Balcara a p. Radku Janečkovou a zapisovatelkou p. Marii Jamrichovou

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání včetně pozměněného bodu č.10.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

3) Zastupitelstvo města schvaluje agendu MěÚ.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje směnu pozemků v k.ú. Bojanovice pod Rabím ve vlastnictví města Rabí:

p.č. 904, 737/11, 737/12, 1000, 1269 (4373 m2) za pozemky ve vlastnictví Vladimíra Barborky, p.č. 297, 824, 737/9, 737/8, 823, 737/7, 1280/9, 1204/9 1280/12 (4157 m2) v k.ú. Bojanovice pod Rabím.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje dodatek ke smlouvě o úvěru č. 99040343968, kterým se mění úroková sazba na 3,77 % p.a. z jistiny úvěru a prodlužuje se doba fixace do 29.4.2026.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje záměr pronájmu travnatého ostrůvku před č.p. 21 majiteli přilehlé nemovitosti, který se bude nadále starat o tento za roční nájemné 5 Kč/m2/rok.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje povolení přístupu na pozemek 120/4 prostřednictvím pozemku p.č. 123/29 v k.ú. Rabí – povolení není souhlasem k připojení nemovitosti ke komunikaci.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje založení spolku „Měšťanka“ za účelem zajištění služeb infocentra.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje poskytnutí darů spolkům dle přiloženého návrhu.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

10) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje po předchozím zveřejnění záměru pronájem části pozemku p.č. KN 1776/2 v k.ú. Rabí o výměře 88,34 m2 za účelem obsluhy domu č.p. 76 za roční nájemné 5 Kč/m2/rok.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

Kalendář podzim-zima 2025

říjen

- 17.10. představení „Obecně prospěšná strašidla na hradě Rábí“ v Žihobcích
- 19.10. Nedělní divadelní setkání v Rábí— představení „Carmen Y Carmen“

listopad

- 15.11. Svatomartinské posvícení s barmanskou šou
- 11.11. Lampiónový průvod na sv. Martina s ohňovou šou
- 29.11. Rozsvícení vánočního stromu v Bojanovicích
- 30.11. Rozsvícení vánočního stromu v Rábí

prosinec

- 6.12. Nebíčko a Peklíčko na Rábí
- 21.12. Koncert volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů
- 25.12. Myslivecký ples MS Březinka
- 31.12. Silvestrovský vejšlap nad Bojanovice
- 31.12. Silvestrovský výšlap na Čepičnou

leden 2026

- 1.1. Novoroční šlápota na kostelík v Rábí

Aktualizovaný seznam akcí včetně podrobností najdete na www.mestorabi.cz/kalendar-akci

Vydává město Rábí a ROSa, z.s.
Rábí 15, 342 01 Rábí, IČO: 22866663
Vychází 4x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.
Číslo účtu spolku ROSa: 239324891/0300
Náklad 250 kusů, vychází zdarma.
Rábské noviny číslo 64 (17. ročník, číslo 3)
Uzávěrka pro číslo 65 je 4. ledna 2026

Šéfredaktorka: Tereza Freidingerová
Redakce: Tereza Freidingerová, Marie Jamrichová,
Miroslav Kraucher, Hana Sulánová, Robert Töpfer
Grafika a sazba novin: Tereza Freidingerová
Titulní foto: Osłavy 140 let SDH Rábí
Kontakt: rabskenoviny@seznam.cz
www.rabi.cz/rabske-novinky

@Rabimesto

@spolekrosarabi

město
RABÍ